

sentationens arkiver og dokumenter, hvor de måtte befinde sig.

I artikel 25 pålægges det modtagerstaten at yde en fremmed repræsentation alle lettelser til varetagelse af dens opgaver.

Modtagerstaten skal ifølge artikel 26 med forbehold af gældende love og bestemmelser vedrørende zoner, hvortil adgang er forbudt af sikkerhedsmæssige grunde, sikre repræsentationens medlemmer bevægelses- og rejsefrihed på territoriet.

I artikel 27 omhandles repræsentationens frie kommunikationsret. Udsenderstaten har ret til at benytte alle egnede kommunikationsmidler, herunder diplomatiske kurerer samt kode- og ciffermeddelelser, ligesom repræsentationens må installere og benytte radiosender dog kun med modtagerstatens samtykke. Den officielle korrespondance skal være ukrænkelig, og diplomatposten må ikke åbnes eller tilbageholdes. De diplomatiske kurerer er personlig ukrænkelige og må ikke underkastes nogen form for anholdelse eller tilbageholdelse. Samme rettigheder gives ad hoc udnævnte kurerer, indtil den dem betroede kurerpost er afleveret. Der gives endelig hjemmel til den i praksis ofte benyttede fremgangsmåde at lade diplomatpost befordre med kaptajnen på rutefly. Denne får dog ikke retsstilling som kurer. Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet vil ved en kommende revision af lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikation m. m. ved radio skaffe hjemmel til at tillade en sådan installering af sendeanlæg til etablering af forbindelse mellem Danmark og udlandet. Ifølge dansk praksis tillader man imidlertid allerede nu, at sådanne sendinger finder sted under forudsætning af, at danske udsendelser ikke derved forstyrres.

I artikel 28 fastslås, at gebyrer og afgifter, der opkræves af repræsentationen for officielle handlinger, er fritaget for alle afgifter og skatter.

I artikel 29 fastslås, at en diplomatisk repræsentants person er ukrænkelig. Han skal således ikke kunne underkastes nogen form for anholdelse eller tilbageholdelse. Modtagerstaten skal behandle ham med skyldig respekt og træffe enhver rimelig forholdsregel for at forhindre ethvert angreb på hans person, frihed og værdighed. Sikring af diplomatiske repræsentanters strafferetlige immunitet og fritagelse for modtagerstatens tvangsmyndighed har lang praksis i dansk ret. I straffelovens § 12 er der således optaget en bestemmelse om, at reglerne vedrørende dansk straffemyndigheds område begrænses af de af folkeretten anerkendte undtagelser, herunder den i folkeretten almindeligt fastslåede grundsætning om diplomaters immunitet. Det sam-

me fremgår forudsætningsvis af retsplejelovens § 698, stk. 2.

Beskyttelsen udstrækkes ifølge artikel 30 til en diplomatisk repræsentants bolig, der skal nyde samme beskyttelse og ukrænkelighed som repræsentationens område. Hans papirer og korrespondance er ligeledes beskyttede med undtagelse af de i artikel 31, stk. 3, nævnte tilfælde. Det samme gælder hans ejendele.

I artikel 31 uddybes reglerne for den diplomatiske repræsentants immunitet. Den omfatter foruden strafferetsplejen, jfr. ovenfor under art. 29, også den borgerlige retspleje. I dansk ret er hjemmel til immunitet for civilretlige sagers vedkommende givet forudsætningsvis i retsplejelovens § 237, og en ubetinget fritagelse for civilretlig jurisdiktion fremgår af forordning af 8. oktober 1708. I artikel 31, punkt a-c, fastsættes der undtagelser fra immunitet for så vidt angår: a) tinglige søgsmål vedrørende fast ejendom i modtagerstaten medmindre den besiddes på udsenderstatens vegne til brug for repræsentationen, b) sager vedrørende arveforhold i hvilke den diplomatiske repræsentant optræder som privatperson og c) sager vedrørende udøvelse af liberale eller andre erhverv udenfor hans officielle opgaver. Der vil ikke kunne blive tale om noget stort område af de under c) nævnte sager, idet konventionens artikel 42 forbyder udøvelse af liberalt erhverv til egen fordel eller anden erhvervsvirksomhed. Det fastslås i artikel 31, stk. 4, at repræsentantens immunitet ikke fritager ham for at være underkastet udsenderstatens myndighedsområde, hvorfor en person, der er afskåret fra at anlægge sag i modtagerstaten, vil kunne anlægge sag i udsenderstaten. Ved konferencens afslutning blev der vedtaget en resolution, hvori det henstilles, at udsenderstaten giver afkald på immunitet for medlemmer af dens diplomatiske repræsentation for civilretlige krav fra personer i modtagerstaten, når dette kan ske uden at være til hinder for varetagelsen af repræsentationens opgaver, og såfremt dette ikke er muligt da at søge at tilvejebringe en retfærdig afgørelse af sådanne krav.

Udsenderstaten kan ifølge artikel 32 give afkald på den immunitet, der tilkommer diplomatiske repræsentanter og personer, der nyder immunitet iflg. artikel 37. Afkaldet skal være udtrykkeligt. Anlægger en diplomatisk repræsentant selv sag, afskærer han sig fra at påberåbe sin immunitet overfor modkrav, der er forbundet med det oprindelige krav.

I artikel 33 bestemmes, at en diplomatisk repræsentant er fritaget for de i modtagerstaten eventuelt gældende bestemmelser om social tryghed. Det